

tes for indgrebet ikke ved, hvilke rettigheder de har. Samtidig er der heller ingen retningslinjer for, hvordan myndighederne skal forholde sig, hvis de under indgrebet opdager noget kriminelt.

Svar (3/6 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

1. Som bekendt har de rejste spørgsmål gennem en længere årrække været behandlet og drøftet i Folketinget.

Fra de seneste år kan der bl.a. henvises til Justitsministeriets redegørelse af 17. december 1996 til Folketinget om udviklingen i forvaltningsmyndigheders adgang til privat ejendom uden retskendelse, den efterfølgende forhandling i Folketinget (Folketingstidende 1996-97, side 4216 ff.) og justitsministerens besvarelse af 21. januar 1997 af samrådsspørgsmål T-Z fra Folketingets Retsudvalg (alm. del - bilag 380). Der henvises endvidere til pkt. 4 nedenfor.

2. Det er korrekt, at der ikke er fastsat generelle regler eller retningslinier for myndighedernes adfærd og optræden i forbindelse med kontrolbesøg.

Det betyder imidlertid ikke, at der ikke gælder regler herom. Der er f.eks. fastsat bestemmelser i en række enkelte love, bl.a. om at der skal vises legitimation. Hertil kommer, at myndighederne i alle tilfælde skal rette sig efter forvaltningsrettens almindelige, uskrevne principper. Det følger f.eks. af proportionalitetsprincippet, at kontrolbesøg skal gennemføres så skånsomt m.v., som det efter forholdene er muligt.

Endvidere gælder reglerne om god forvaltningskik også på dette område. Det betyder bl.a., at myndighederne ved gennemførelse af kontrolbesøg skal opføre sig i overensstemmelse med almindelige principper om høflig og hensynsfuld adfærd over for borgerne.

Overholdelsen af de nævnte regler og principper kan bl.a. påses af overordnede forvaltningsmyndigheder, Folketingets Ombudsmand og domstolene.

3. Med hensyn til spørgsmålet om opstilling af »kriterier« for kontrolbesøg i tilfælde, hvor der ikke gælder krav om retskendelse, kan bl.a. henvises til side 5-6 i den nævnte redegørelse af 17. december 1996 (vedlagt). (Ikke optrykt her).

Som det fremgår heraf, er der en nær sammenhæng mellem spørgsmålet om opstilling af kriterier på den ene side og spørgsmålet om

retskendelse på den anden side. Begrundelsen for, at der normalt ikke er krav om retskendelse ved kontrolbesøg, er netop, at der i almindelighed ikke opstilles - og ikke kan opstilles - særlige betingelser for gennemførelse af sådanne besøg, der kan påses af domstolene. Det skyldes, at der som regel er tale om stikprøvemæssig kontrol med, om lovgivningen overholdes.

I den såkaldte Bent Christensen-betænkning (betænkning nr. 1039/1985 om tvangsindgreb uden for strafferetsplejen) anføres i overensstemmelse hermed på side 137, at det »netop [er] det stikprøvemæssige - og dermed uforudsigeligheden - der giver ordningen værdi«, og at der derfor vanskeligt kan opstilles præcise betingelser.

Det spørgsmål, der har retssikkerhedsmæssig betydning, er snarere, om det overhovedet er nødvendigt at tillægge forvaltningsmyndigheder adgang til privat ejendom, eller om mindre indgribende kontrolmidler kan anses for egnede og tilstrækkelige. Om de - restriktive - retningslinier, som Justitsministeriet på dette punkt følger ved den lovtekniske gennemgang af andre ministeriers lovforslag, henvises til side 6 i den nævnte redegørelse.

4. Det tilføjes, at det i begrundelsen for spørgsmålet er anført, at der ikke gælder »retningslinier for, hvordan myndighederne skal forholde sig, hvis de under indgrebet opdager noget kriminelt.« Hertil bemærkes, at Justitsministeriet senest ved en besvarelse af 19. april 1999 af spørgsmål nr. 42 fra Folketingets Skatteudvalg (L 73 - bilag 10) har redegjort for denne problemstilling. Besvarelsen vedlægges. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 2241

Til justitsministeren (28/5 99) af:
Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren sikre, at der sker en opstramning af reglerne for udsættelse af afsoning?«

Begrundelse

Kriminalforsorgens mulighed for at bevilge udsættelse af afsoning har tilsyneladende taget en drejning i retning af en mere blødsøden holdning.